

SLUŽENJE – službe v OFS

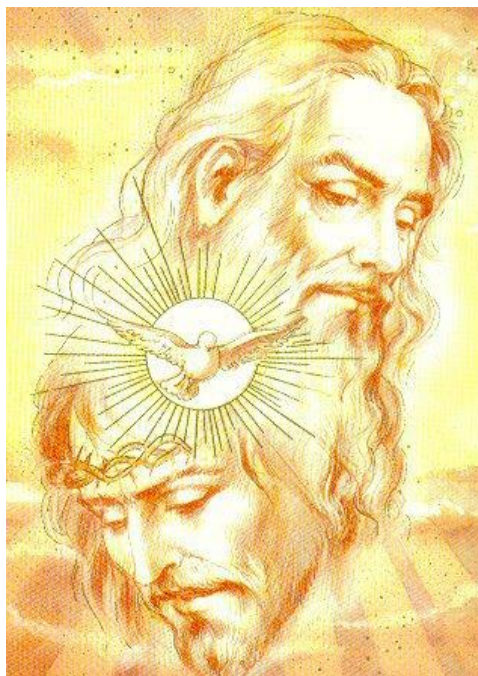
Nagovor br. Martina Gašpariča na srečanju svetov, 30. 9. 2017 v Štepanji vasi v Ljubljani

Poslanstvo OFS je izpolnjevati evangelij našega Gospoda Jezusa Kristusa po zgledu sv. Frančiška Asiškega, ki ga je Kristus navdihoval in mu bil v središču življenja z Bogom in ljudmi. Kristus, dar Očetove ljubezni, je pot k Očetu; je resnica, v katero nas uvaja Sveti Duh; je življenje, za katero je prišel, da bi ga dal v izobilju. (Vodilo I, člen 3)

Evangeljsko življenje pri Frančišku temelji na bratstvu. Pomembno in neizbežno je, da bratje in sestre čutijo bratstvo kot temeljno poklicanost in da ga živijo v konkretnem KB, povezanem v občestvu s pokrajinskim, narodnim in vesoljnim bratstvom OFS (prim. Vod II. poglavje; GK III. poglavje) ter z vsemi ljudmi dobre volje gradijo bolj bratski in evangeljski svet, da bi se dopolnilo Božje kraljestvo. (Vod I, člen 14)

Temeljni princip bratskega življenja OFS ter služenja je življenje Svete Trojice. Govor o eni Božji osebi vključuje drugi dve. Vsaka od njih ima tudi svojo edinstveno »vlogo« (praktično rečeno): Bog Oče – Stvarnik, ustvari (poskrbi, da je), Bog Sin rešuje (popravlja, kar je človek pokvaril), Bog Sveti Duh posvečuje (vzdržuje – »vzdrževalec«). V medsebojni edinosti treh Božjih oseb njihove vloge kažejo na popolnost.

Kot živo ogledalo življenja KB nam služi »Življenje prvih vernikov« (Apd 2,42-47). Nekaj vzporednic. Da je ta skupnost zgledno funkcionirala, je gotovo vsak sprejel neko skrb, odgovornost: za občestvo kot tako (predsednik), za zdravi nauk in duhovno rast (odgovorni za vzgojo), za lomljenje kruha in molitev (duhovni asistent), za urejanje premoženja (ekonom), za vztrajnost v občestvu in zdravo vzdušje (sleherni brat, sestra).

Frančišek splošno veljavno hierarhijo postavi na glavo ... predstojnike je imenoval »služabnike« bratstva.

Konstitucije (člen 30): Sestre in bratje so odgovorni za življenje bratstva, kateremu pripadajo in za celoten red ... V skupnosti (družini, bratstvu, reprezentanci ... KB) je delo razdeljeno, vsak je odgovoren (ali zadolžen) za nekaj. Ne samo vodilne vloge (svet bratstva), temveč je vsak brat in sestra tvorni člen bratstva, ki na svoj način pripomore, da bratstvo vrši poslanstvo – izpolnjuje evangelij.

Sprejemanje služb v bratstvu

Izkušnje kažejo, da vsi bratje in sestre niso voljni sprejeti izvolitve v to ali ono službo. Do neke mere je razumljivo, saj smo ljudje različni glede na sposobnosti in darove; tudi razne okoliščine (situacija v družini, služba ipd.) včasih otežujejo opravljanje odgovornega poslanstva. Vendar

pa je tu in tam prisotna skušnjava »ne služiti« (lažje je prejemati). Drug drugega zato želimo spodbuditi in opogumiti ter opomniti, kdo in kaj smo Frančiškovi bratje in sestre.

V razlagi Vodila beremo: »Najprej je potrebno, da vsak član OFS začuti, da je del velike družine OFS, ki ga je ustanovil sv. Frančišek po navdihu Svetega Duha in ki je toliko zrasel, da je prisoten

na mnogih koncih sveta.«

»V bratstvu je vsak član poklican, da razvija svojo poklicanost v hoji za Frančiškom in to tako, da vedno bolj spoznava njegovega duha in njegov ideal, da bi lahko hodil za Kristusom na njegov način. V bratstvu člani postajali Kristusovi apostoli z besedo in

zgledom.«¹

Težave sprejemanja službe ter zglede služenja srečamo v Svetem pismu. Pri Jeremiju beremo: »Zgodila se mi je beseda Gospodova, rekoč: 'Preden sem te upodobil v materinem telesu, sem te poznal; preden si prišel iz materinega naročja, sem te posvetil, te postavil za preroka narodom.' Jaz pa sem rekel: '**Oh, Gospod Bog, glej, ne znam govoriti, ker sem še deček.**' A Gospod mi je odgovoril: 'Nikar ne govôri: deček sem; kajti h komur koli te pošljem, boš šel, in kar koli ti ukažem, boš govoril. Nikar se jih ne boj, saj sem jaz s teboj, da te rešujem, govori Gospod.' Potem je Gospod iztegnil svojo roko in se dotaknil mojih ust; Gospod mi je rekel: 'Glej, svoje besede polagam v tvoja usta ...'« (Jer 1,4-10)

Nekoliko drugačna je Izaijeva izkušnja: »Tedaj sem rekel: 'Gorje mi, izgubljen sem, ker sem mož z nečistimi ustnicami, prebivam sredi ljudstva z nečistimi ustnicami in so moje oči videle kralja, Gospoda nad vojskami!' Tedaj je priletel k meni eden izmed serafov in v svoji roki držal žerjavico, ki jo je bil s kleščami vzel z oltarja. Dotaknil se je mojih ustnic in rekel: 'Glej, tole se je dotaknilo tvojih ustnic, tvoja krivda je izbrisana, tvoj greh je odpuščen.' Nato sem slišal glas Gospoda: »'naj pošljem? Kdo bo šel za nas'Rekel sem: '**Tukaj sem, pošlji mene**' Rekel je: 'Pojdi in reci temu ljudstvu ...'« (Iz 6,5-10)

Predano življenje Bogu in Frančiškovemu bratstvu – prav po določeni službi – notranje pre/oblikuje in usposablja posameznika, da postaja orodje v Božjih rokah. Tak brat, sestra se ne zanaša le nase, na svoje sposobnosti, temveč išče pomoči od zgoraj: Pomoč mu prihaja od Gospoda, ki je ustvaril nebo in zemljo. (prim.: Ps 121) S svetim Frančiškom moli: »Gospod, naredi me za orodje ...«

Nihče ni popoln in vsemogočen! Bog tudi ne izbira takih, temveč »Bog si je izbral tisto, kar je v očeh sveta slabotno, da bi osramotil tisto, kar je močno.« (1Kor 1,27b) Šele pri izvrševanju določene službe se izkaže, kaj nekdo zmore.

»Če Gospod nekatere člane iz bratstva pokliče, da so voditelji in svetovalci drugim, potem morajo ta klic imeti za dar Gospodove ljubezni in ga tudi v duhu izvrševati. Služenje bratstvu je služenje Gospodu samemu.«

Od doma je potrebno iti z mislijo, da grem služiti Gospodu, ki ga bom srečal v bratstvu ali pa na sestanku sveta. Tako bratstvo postane, kakor pravi 22. člen, *»znamenje vidne Cerkve, ki je občestvo ljubezni.«*² Služenje je lažje in prijetnejše, če si med seboj pomagamo.

Služenje v OFS je DELO (načrtovanje, iskanje rešitev, študij, pisanje, telefon, sestanki ...). Šala o Bosancu, ki je dejal: »Nisam došao, da radim, nego da zaradim.« Služenje v OFS ni delo za denar, temveč za blagor bratstva in Božjo slavo.

Pater Filip Rupnik: Služenje bratom in sestram, je nekaj tako pomembnega, da nam jih je Gospod dal kot »carinska vprašanja« za prestop iz časnosti v večnost. Da ne bomo v zadregi na »Božji carini« bi bilo prav od časa do časa pogledati, kaj je zapisal evangelist Matej: o ovcah in kozlih. (Mt 25,31-46)

Talenti v korist služenja

Apostol Pavel v Prvem pismu Korinčanom zapiše, da smo v življenju od Boga prejeli različne talente, sposobnosti (prim.: 1Kor 12,4-31). Pri tem naglasi, da so darovi dani v skupno korist in ne smejo podžigati tekmovalnosti. Pokaže na človeško telo, popolno podobno različnosti zakoreninjenosti v enosti. Različni udje tvorimo eno telo. Vsak ud ima svojo vlogo, svoj pomen. V enem duhu smo bili vsi krščeni v eno telo, ki je Cerkev. Če za družino rečemo, da je Cerkev v malem, lahko za bratstvo OFS trdimo enako. Vsak od nas bratov in sester je ud tega telesa bratstva. In vsi smo poklicani. *»Služite drug drugemu kot dobri oskrbniki mnogotere božje milosti, vsak z darom, kakor ga je prejel.«* (1 Pt 4,10) Pot služenja je pot ljubezni. Po apostolu Pavlu je to tista »odličnejša pot«. (prim.: 1Kor 12,31) V ljubezni se človek ne zanima zase, ampak za drugega. Ljubezen predpostavlja odnos in ustvarja skupnost. Če je ljubezen najvišji izraz življenja, se mora nujno izraziti v konkretnosti. Pomanjkanje ljubezni postavi pod dvom prisotnost Duha v življenju vernika in njegov temeljni odnos do Boga.

Za dobro služenje je potrebno moliti ... kakor Salomon, ki Boga ni prosil za dolgo življenje, temveč za modro srce. (prim.: 1Kr 3,9)

Sestra Marjetka Birk: Ljubezen sester in bratov v OFS se izkazuje v pripravljenosti služiti drug drugemu, bratstvu in celotnemu redu. Vsak naj mu služi z darom, kakor ga je prejel. In darove, talente naj ne zakopava, pač pa jih množi in razvija. Uporablja naj jih v duhu uboštva.

Biti član OFS je poklicanost. Če nas je Bog poklical v Frančiškov svetni red želi, da se mu prav tu damo na razpolago, da preko nas tu in zdaj vrši svoj načrt.

Služenje naj bo naš način življenja. Tudi ko služba preneha, rad služim – sem na voljo, v pomoč bratom in sestram. Kakor sveča, ki se použiva do konca. Sv. Maksimilijan Kolbe nam je v tem velik zgled: Ko so ga aretirali, ni nehal služiti. V taborišču je odkril apostolat služenja sojetnikom: molitev, tolažba, spovedovanje ... in ga vršil do »zadnjega diha«.

Bog nam nikoli ne naloži več kot zmoremo.

GOSPOD DAL SI MI BRATE – da jim služim

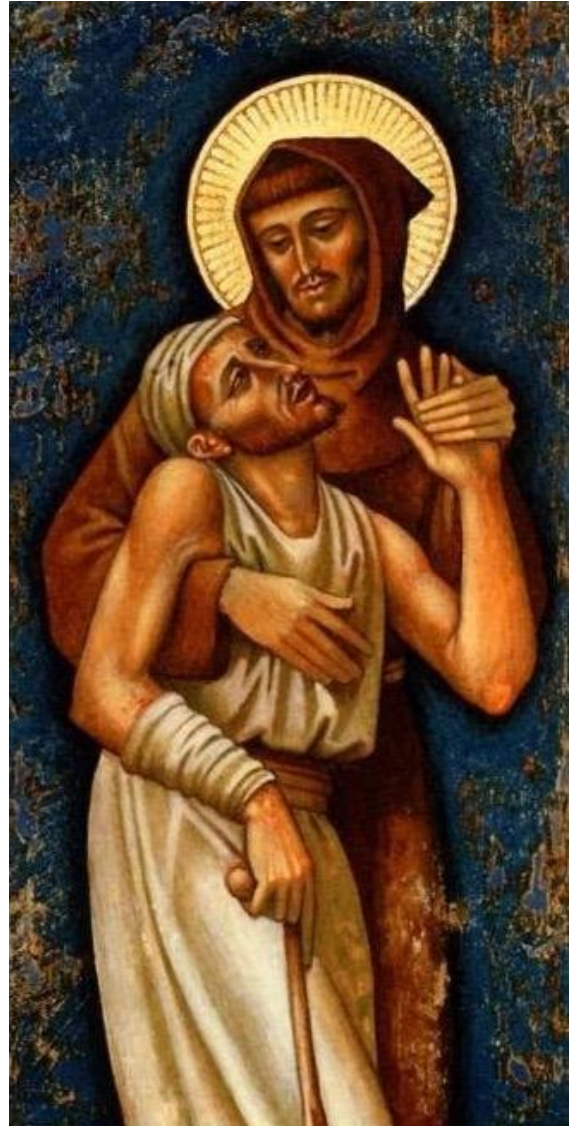
Gospod, dal si mi brate.

Dal si mi brate, da jih ljubim.

Dal si mi brate, da se jih veselim.
Dal si mi brate, da jih sprejemam.
Dal si mi brate, da jih poslušam.
Dal si mi brate, da v njih prepoznavam tvoje
obličje.
Dal si mi brate, da jih občudujem.
Dal si mi brate, da v njih odkrivam sledove
Dobrega.
Dal si mi brate, da v njih slavim tebe, našega
Brata.

Gospod, dal si mi brate.
Dal si mi brate, da me ljubijo.
Dal si mi brate, da so moje veselje.
Dal si mi brate, da me prenašajo.
Dal si mi brate, da me opominjajo.
Dal si mi brate, da me podpirajo.
Dal si mi brate, da mi zaupajo.
Dal si mi brate, da z menoj molijo.
Dal si mi brate, da me vzpodbujajo.
Gospod, dal si mi brate, ker si neizmerno dober
in ker veš, da sam ne zmorem;
ker hočeš, da v njih in z njimi doživim tebe, večno
navzočega in resničnega v svoji obljudi:
kjer sta dva ali so trije zbrani v mojem imenu,
tam sem jaz sredi med njimi!
Zahvaljen za brate, Gospod!

(p. Zvezdan Linić)

- 1 s. Rita Vicidomini: Razlaga Vodila Frančiškovega svetnega reda, člani 20-21
- 2 s. Rita Vicidomini: Razlaga Vodila Frančiškovega svetnega reda, člani 21-22